

§ 57 Mångfaldsarbete

SOFIJA PEDERSEN VIDEKE:

Ordförande! Nu står jag här i egenskap av motionär till motion 2016:43. Ja, vänner, vad är det som är normen i det Svenska samhället idag? Jag hävdar att det inte tillhör normen att vara troende. På det viset bryter alla vi här inne det som är normen. Det skulle kunna göra det enklare för oss var och en att förstå alla andra som känner sig utanför normen. Men i kyrkan ska ju alla känna sig välkomna, eftersom vi eftersträvar att vara ett i Kristus.

Så säger Gudstjänstutskottet att den här motionen kan vi inte godkänna. Det är alldeles för stort och alldeles för svårt. Nej, man måste ha visioner, eller hur. Diskrimineringslagen gäller också i Svenska kyrkan och mycket gott arbete är jag övertygad redan görs runt omkring i församlingarna i landet. Tänk så bra det hade varit, om vi kunde dela det på ett lite annat sätt och inte bara, som beskrivs i bakgrundstexten, i nätverk för de redan intresserade, uppdelat efter olika specifika intressen, utan som en helhet som mångfaldsarbete är tänkt att vara.

I Gudstjänstutskottet har vi fantastiska sekreterare. De sitter där borta. De är makalösa. Här i bakgrundstexten ser vi fast de säger att de inte kan utreda allt att de ändå gör ett gott försök, nämligen att redovisa det som redan görs på olika sätt. Vad ska nationell nivå göra om inte stötta det goda arbete som utförs runt omkring i våra församlingar? Ett exempel är i skriften *En flerspråkig kyrka*. Där finns det checklistor med tips för den som vill arbeta med flera språk i kyrkan. Det kräver förstås erfarenheter att skriva den listan, men att dela den är väl ändå inte det stora arbetet. Jag yrkar bifall till motion 2016:43.

NANNA TRANSTRÖMER:

Ordförande, kyrkomöte! Jag yrkar också bifall till motion 2016:43 och alltså avslag på utskottets betänkande. Jag tycker det känns som att det behövs ett paraplytänk kring detta med mångfaldsarbetet. Det är precis som Sofija säger. I bakgrundstexten radas det upp många saker som är bra, men det finns också en detalj där, en liten mening om, att det här ska delas bland eldsjälur, människor som är intresserade. Jag tänker att det finns många församlingar som behöver fundera kring metoden att möta olika typer av människor. Det här arbetet är viktigt och det görs absolut också. Men har vi paraplytänk? Nja, vi kanske behöver lite hjälp där. Det är verkligen något som jag tycker är viktigt. Så fundera lite kring paraplyet och att få fram de här metoderna till församlingen på ett enklare sätt än vad det är nu, så att man inte ska behöva leta jättemycket, när man måste jobba med dessa frågor, oavsett vilken typ av frågor det är. Kolla gärna på de sju diskrimineringsgrunderna. Det är spännande grejer. Det kanske inte alla vet om. Kolla gärna på det. Tack så mycket.

JESPER ENEROTH:

Ordförande! Jag instämmer med tidigare talare, både Sofija och Nanna. Jag tänker så här: Vi är en mångfald av människor. Tillsammans i våra olikheter återspeglar vi oss själva och varandra. Kyrkan spränger gränser som samhället annars har en tendens att befästa. Inte minst gäller det gudstjänsterna. Här möts vi mellan generationer, mellan olika funktionsvariationer, från olika folkgrupper, olika samhällsklasser, olika kön och olika sexuell läggning. Kyrkans själva karaktär är normbrytande, eftersom Kristus själv var normbrytande. Normerna sitter hårt och vi behöver faktiskt ständigt arbeta med dem och utmana dem. Det är därför vi har skrivit motionen 2016:43.

Utskottet menar i sitt betänkande att den stora bredd av ämnen som diskrimineringsgrunderna relaterar till kommer att göra en inventering och bearbetning svår och resurskrävande. Jag har förståelse för att det kommer att krävas resurser. Jag har också förståelse för att det är ett svårt arbete, men det kan knappast vara så att skälet att det är svårt ska leda till att kyrkan ska avstå. Så länge människor möts med misstro och i vissa fall rent av förtryck kan vi aldrig sitta lugnt. Det är aldrig, aldrig någonsin, acceptabelt att någon möts med misstro på grund av sin könsidentitet, sexuella läggning, etnicitet, funktionsvariation, trosuppfattning eller ålder, aldrig. Kristus själv var normbrytande och vi har ett ansvar som kyrka också idag och i framtiden att fortsätta på den vägen. Människovärdet är alltför viktigt för att vi ska väja undan.

Bifall till motion 2016:43.

GUNILLA BENGTTSSON:

Ordförande! Jag yrkar bifall till den reservation som har lagts. Denna motion, 2016:43, behandlar vikten av mångfaldsarbete. Det pågår redan idag mycket arbete med inriktning på mångfald, både lokalt och på stiftsnivå, och här finns många kreativa idéer som borde förmedlas ut till alla. Men som det är idag sprids alla dessa idéer och kunskaper endast genom olika nätverk, på konferenser eller vid andra tillfällen då många träffas. Vi behöver lättillgänglig information, kanske i form av en central bank på nationell nivå som motionärerna föreslår, där alla goda exempel på mångfaldsarbete presenteras. Det skulle innebära att alla kan ta del av den kunskap som finns ute. Tack.

ANKI ERDMANN:

Ordförande! Jag vill yrka bifall till motion 2016:43 av Jesper Eneroth och Sofija Pedersen Videke, att uppdra till kyrkostyrelsen att undersöka och presentera exempel på lyckat mångfaldsarbete i församlingarna. Jag är övertygad om, att mycket bra mångfaldsarbete bedrivs ute i församlingarna. Att samla dessa exempel och presentera dem skulle kunna inspirera andra församlingar att göra liknande saker. Det som är bra med motionen är också, att man tar upp så många olika aspekter och att det här verkligen behövs. Vi vill ju inte att någon ska känna sig utanför. Det är jätteviktigt att vi jobbar för det här. Tack.

BERTH LÖNDAHL:

Jag talar för utskottet och yrkar bifall till utskottets förslag om avslag på motion 2016:43. Det är inte så, att utskottet är tveksamt till en mångfald. Man erkänner och vet om denna mångfald och att den bejakas. Det är inte heller så, att man säger att mångfaldsarbetet är något likgiltigt eller någonting sådant. Däremot är det så, att man menar att det finns ett mångfaldsarbete som sker på olika håll i Svenska kyrkan och att detta är ganska omfattande. Det finns en växande kunskap och det finns ett intresse för de här frågorna.

Men det fanns också i utskottet en tanke som var central. När man börjar med ett mångfaldsarbete finns det alltid en risk att det också blir en början till kategorisering av människor. Det är ändå så, att varje människa måste mötas utifrån det absoluta unikum som hon är. Ett verkligt mångfaldsarbete måste ju faktiskt till sist omfatta alla, som var och en är unik. En viktig aspekt tror jag är att se att kärleken kräver just denna respekt, att jag möter den enskilda människan som den människa hon är, i hennes olikhet, i hennes unicitet och att hon tillhör *humanum*, detta mänskliga.

I det här vill också utskottet påpeka att det finns ett mångfallsarbete som sker, att det finns en stor kunskap och rika resurser att använda i mångfaldsarbetet och att denna kunskap kanske inte alltid är lättåtkomlig. Samtidigt riskerar detta arbete att vara för resurskrävande och svårhanterligt. Det är alltså inte bristande respekt för mångfalden. Tvärtom kan man säga att det finns en respekt för mångfalden rakt igenom detta.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 97.